

Röntgenplåt av äktenskapet.

På kärlekens krokiga stigar är psykoanalysen den bästa vägvisaren för både man och kvinna — säger föreståndarinnan för en äktenskaplig rådfrågningsbyrå i Wien.

Den som bor i Wien kan rollen av försyn och gud för få råd i åtskilliga livets den hustru han valt. Hon brydsamheter. Hur han skall vara hjälplös och "kvinnlig", annars blir han orolig för sitt val och ser sin makt hotad och sin ställning i äktenskapet undergrävd. Men vad händer? Många äktenskap gå sin inre upplösning till mötes just genom denna bristande jämvikt. Hustrun blir så beroende av mannen, att hon helt enkelt inte kan reda sig på egen hand. Hon vädrar ofta till hans känsla av ridderlighet, men det händer, att hennes osjälvständighet blir honom en tung börda.

I en nyligen utkommen bok, Wie die Frau den Mann erlebt, har fru Sofie Lazarsfeld berättat det samlade materialet från en dylik byrå, som hon ledde tillsammans med en läkare.

Fru Lazarsfelds erfarenhet av de frågor, som behandlats av byrån i Wien och som till en början inlämnades skriftligen, var den, att de hade ett stort allmänmänskligt intresse. Problemen voro desamma för alla samhällsklasser och bildningsgrader. Ur hennes speciella synvinkel har frågan om kvinnans roll i kärleken kommit att bli problemets kärna. Den passivitet och det beroende, som mannen tilldelar kvinnan i kärleken, ha av honom uppkonstruerats, säger fru Lazarsfeld. I själva verket är det lyckligast och naturligtast för båda parterna, att kvinnan jämställs med mannen i kärleken, att den blir ett harmoniskt samspel mellan två jämlika varelser. De bekännelser av kvinnor, som hon lyssnat till, muntligen eller skriftligen, ha lett henne till denna övertygelse, som hon mycket talangfullt försvarar i sin bok.

Det är, säger fru Lazarsfeld aldrig tillräckligt att ge ett gott råd, då människor komma med ett bestämt bekymmer, som de önska bot för. Allt hänger tillsammans, själ och kropp äro en enhet. Man kan inte hjälpa en människa med att bättra på den lilla detalj där hon just för ögonblicket kört fast. Det är det hela, som fått en falsk inställning och som måste läggas om från grunden. Byrån har letts efter psykoanalytiska grunder. Vi kunna följa dem genom de brev och bekännelser, som författarinnan offentliggör. Man skall finna, att det är mycket, som förefaller helt välbekant och som blir intressantare genom det ljus problemet får sett i sitt sammanhang med in dividens inställning till livet.

Det är en ganska vanlig företeelse, att en man vill mer eller mindre medvetet spela

Här är ett par brev, som skildra ett sådant äktenskap. Först kommer mannens brev: "Min hustru älskar mig — det kan jag inte betvivla. Hon älskar mig så högt, att hon helst skulle tillbringa hela dagen vid min sida för att inte gå miste om en enda minut av mitt liv. — Vad mig beträffar kan jag inte längre tala om någon kärlek. Jag vill henne naturligtvis intet ont. Hon kan ju inte rå för att hon inte förmår ge mig vad jag mest av allt längtar efter.

Sedan det blivit klart för mig, att vi absolut inte överensstämmer, gjorde jag försök att bli fri ur det olidliga förhållandet. Jag har hundratals gånger önskat, att min hustru skulle inse, att vårt samliv inte är något. Så underligt det än kan låta har jag önskat, att hon skulle vända sina känslor till en annan — bara för att få ett slut mellan oss. Men hon älskar mig alltjämt. Hon är svartsjuk på var minut, som jag är frånvarande från henne, tvingar mig att spela den förälskade äkta mannen — om jag inte älskar henne går hon i sjön. — Av alla dessa strider är jag nu alldeles uttröttad...."

Två galärslavar kedjade vid varandra utan möjlighet att komma loss. Någon lycka för hustrun kan man naturligtvis inte tala om. Men vad skall hon taga sig till? Utom mannefinns intet för henne i detta liv, hon är den hjälplösa, som av sig själv intet förmår.

Brevet från en av de hjälplösa, avgudade hustrurna visar, att deras tillvaro har samma smak av jordiskt inferno som den andra partens. Det lyder:

".... jag älskar min man obeskrivligt högt. Jag såg upp till honom som till en gud, jag trodde, att jag borde säga ja till allt vad han ville. Jag förnedrade mig till den grad, att jag bönföll honom med uppräktade händer att vara snäll mot mig. Det går dagar ibland utan att han talar till

mig. Men han vill inte heller veta av likgiltighet. En gång voro vi borta på en bjudning, och där började han fara ut mot mig och sade till sist: Gå vart du vill, jag bryr mig inte längre om dig. Men jag tror i alla fall att hans likgiltighet är spelad. Jag tror, att han rent av vill, att jag skall visa mig för honom förgråten, förtyvad, förgrämd. Vad skall jag göra, hur skall jag behandla honom."

Brevet visar, att hustrun inte har en aning om vad som egentligen försiggår hos mannen. Hon känner honom inte det allra ringaste, vet inte vad han egentligen begär, hon kan inte företaga sig något på egen hand, inte tänka ut något botemedel. Hon representerar den passiva typen, som inställer sig på mannen som sin avgud, och hennes liv är tomt, om han inte finns där. Det enda en sådan kvinna skulle kunna bota sin nöd med vore att söka sig ut ur detta beroende. Att söka finna något för sig själv, något som inte kom från mannen, av vilken hon fordrar mer än han är i stånd att ge. Just därför gör hon honom utom sig och framtvingar de brutala sidorna i hans natur. Det absoluta beroendet av en människa kan en annan människa inte bära.

I en annan del av boken kommer fråga om svartsjukan före. Svartsjukan anses som ett lidande, som framkallas av förlusten av ett älskat föremål, och i det allmänna tänkesättet betecknas den som tecken på allför stor kärlek. Detta tal nog en omvärdering. Det finns en känsla, som går under namnet svartsjuka och som egentligen endast följer en allt uppslukande härsklustnad. Här är ett brev från en man, som skriver om sin fastmål:

".... Jag älskar henne mycket högt, ja, högre än mig själv, tror jag. Jag är förfärligt svartsjuk utan att egentligen ha någon orsak till det, ja, till och med på hennes flickvänner. Jag vill att min fastmål för att vara mig till behag skall avstå från allt, att hon bara skall leva för vår kärlek. Därav blir det vid minsta anledning tvister mellan oss. Ni skall inte säga, att jag tar det hela för tragiskt, jag måste göra det. Jag älskar henne ju så högt, att hon måste bara leva för mig. Råd mig vad jag skall göra för att bli lycklig!"

En ren och oförfälskad egoism med ett vackert namn som etikett, det är intrycket av brevet. Kvinnobreven samma anda ge en något skiftande inställning. Men även ur dem framgår lusten att sluta

Återigen! Vid 1931 års utställning

I öppen tävling om bästa Hem-Bakning

Framställd av vad sorts mjöl som helst, erövrades

GULD MEDALJ,

TVÅ SILVERMEDALJER,

127 FÖRSTA PRISER

337 PRISER I ETT SOM ALLT,

för hembakat bröd i 40 olika variationer

vartill utställarna använt

Robin Hood FLOUR

Dessa priser erövrades å utställningar i Brandon, Calgary, Saskatoon, Regina, Yorkton, Estevan, North Battleford samt Prince Albert och omfattade följande varieteter: Vitt och Brunt bröd samt finare bakverk, Pastejer, Semlor, Biskuit och många andra sorters bröd och kakor i såväl senior som junior klasserna.

ka den andra parten med hulla och här. Inte skymten av något eget liv vill man anna honom. Till grund för denna maktvilja och härsklustnad ligger en stor osäkerhet med sig själv o. en oförnöjsamhet med sitt eget liv. Kvinnor, som satts i skuggan och alltid fått i sig inpräntat sin mindervärdighet och sin underlägsenhet, råka lättare ut för detta slags svartsjuka än männen, anser författarinnan.

En annan del av boken behandlar Don-Juanyten, den manliga så väl som den kvinnliga. Han hör i de flesta fall till de människor, som äro oförmodna att känna annat än erövringens spänning. Och även från denna spänning äro de lösta i samma ögonblick, som erövringen fullbordats. De kunna aldrig tränga ner till djupare känslor och av sexualiteten ha de ingen annan erfarenhet än den ytligaste njutning. En sådan kan aldrig i längden ge tillfredsställelse, och därför bli deras upplevelser redan medan de pågå utan must och doft. sitt inre äro de alltid blaserade, de söka ersätta kvaliteten med kvantitet; som kärlekens aldrig stannande vandrande jude tro de alltid, att nästa upplevelse skall ge mera tillfredsställelse, och lyckas dock aldrig att komma fram till något bättre. De äro alltid på jakt efter erövring och alltid besvikna och dömda till beständighet endast i obeständigheten.

Djupaste orsaken till denna inställning till kärleken är alltid modlöshet. Den modlöse har ingen förmåga att samla sin energi till att hålla ut hos ett en gång valt älskat föremål, till vilket det nog fordras mera kraft än till det ständiga ombytet. Men sådana människor verka erotiskt mycket tilldragande. Detta beror på att de erotiskt ständigt ligga i träning och uppnå många gånger ett verkligt konstnärskap i att hyckla känslor, som de inte äga. De verkligt tragiska livskonflikterna äro inte deras egna utan deras medspelares i kärleken.

En konflikt, som säkert är mycket vanlig, uppstår, då en man och en kvinna komma tillsammans, vilka båda ha en allt förhärsande lust att älskas snarare än att älska. Båda önska en ledare, och det uppstår en strid den emellan, inte om ledarskapet utan om vem som skall bli den kuvade. En kvinna sökte råd hos byrån, därför att hon var bunden vid en man, som ständigt plågade henne. Hon tog hennes tid fullständigt i anspråk, när det passade honom, utan att fråga efter några hänsyn, men då han inte behövde henne, brydde han sig inte om henne, han var henne otrogen och sökte samtidigt förstäelse och tröst hos henne. Han gjorde allt vad han själv tyckte vara behagligt och fordrade, att hon absolut skulle föga sig efter honom. Försökte hon den ringaste uppstudsighet, iäm-nade han henne helt enkelt. Först kände hennes lycka inga gränser, men det dröjde inte länge, föran de åter kommit tillsammans och samma visa började om igen. Det enda kunde trösta henne var, att han i alla fall inte kunde undvara henne.

Vid en undersökning av detta fall visade det sig, att denna kvinna alltid slutit sig till människor, som varit henne överlägsna. Hennes egen uppfattning om sig själv visade tydligt bilden av en sedan ungdomen uppammat mindervärdighetskänsla. Hon trodde sig om intet i erotiskt avseende, och sökte hos mannen kompensation för sin egen brist. Hon måste helt underordna sig och han måste vara något oändligt överlägset. Då först var hon lycklig.

(Forts. å Sid. 16.)

Dr. Thomas

Electric

olja

för

människor

SEDAN

60 AR DET

POPULÄRA

MEDLET

FÖR

FORRYLL-

NING,

VRICK-

NING, SAR,

SKAVSAR,

LAM RYGG,

ETC.

Få den äkta

HOSTA,

PRIS

35c.

OVERALLT

